

งตาไปิตตทกรทท

รายงานการวิจัยเรื่อง

การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของบัณฑิต
ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Evaluation of Education Effectiveness of International Business
Undergraduate Based on 4-year Program

ลงทะเบียนวันที่	2 ก.พ. 2550
เลขทะเบียน	072898
เลขหมู่	กษ LB 2303
หัวเรื่อง	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา... วิจัย

คณะผู้วิจัย

ผศ.สุตาพร กุณทลบุตร
อ.วาสนา ศิลปรุ่งธรรม
อ.ศรากุล สุโคตรพรมณี
อ.กนกพร ชัยประสิทธิ์

หัวหน้าโครงการ
ผู้วิจัยร่วม
ผู้วิจัยร่วม
ผู้วิจัยร่วม

ได้รับเงินสนับสนุนจากคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
งบผลประโยชน์ประจำปี 2549

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยเรื่องการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจ ระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการทำงานบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ทั้งการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่บัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี ทั้งหมด 27 คนและผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดและปลายปิด จำนวน 44 ข้อ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำข้อมูลที่ได้อมาลงรหัส แล้วนำไปประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS 11.0 For Window มาช่วยในการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์การแจกแจงความถี่และร้อยละ สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์ t-test, ANOVA และ Pearson Correlation

ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการเรียนการสอนบัณฑิต บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปว่ามีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด คือ ด้านวิธีสอนของผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านผลผลิต ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามสภาพที่เป็นจริง โดยเฉลี่ยรวมในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น 5 ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางคือ มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ) มีการตัดสินใจแก้ปัญหา มีการควบคุมอารมณ์และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล การติดตามผลการปฏิบัติงาน ผลงานที่ได้มีความถูกต้อง แม่นยำความเกณฑ์

Abstract

The Evaluation of Education Effectiveness of International Business Undergraduate Based on 4-year Program is proposed. The objective is to evaluate the effectiveness of International Business Undergraduate Based on 4-year Program in order to adjust the curriculum to better enhance employability and to study the satisfaction of graduate employment.

The subjects of research consisted of 27 graduates and 27 graduate employer. The research tool employed in this research is the questionnaires constructed by the researchers. The questionnaires are divided into 2 parts, namely closed and open ended questionnaires which contained 44 questions.

In this perspective, the effectiveness, expected desired qualities and virtues of graduates are determined. The satisfaction of graduates and graduate employers towards the curriculum is considered.

The result shows that the satisfaction of instructor level and general education subject was in the high-range. With respect to the suitability of the curriculum related to the general and academic subjects. The graduates agree on the teaching-method, evaluation method.

Focusing on the graduate employer, the score is highly in graduate characteristics, work competence except the language ability. The graduate employer suggested that the university should adjust more languages in the curriculum.

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในการสนับสนุนงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการวิจัยทั้งหมด รศ.ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร คณบดีคณะบริหารธุรกิจ ผศ.รัชณี สุทธิ์สนั่น รองคณบดีฝ่ายวิจัยคณะกรรมการบริหารธุรกิจ ที่ให้ความสนับสนุนการนำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งบัณฑิตและผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
5 สรุปผลการวิจัย.....	33
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	33
วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
สรุปผลการวิจัย.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	บรรณานุกรม.....	37
	ภาคผนวก.....	
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามบัณฑิต.....	40
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามผู้ประกอบการในสถานประกอบการ ที่บัณฑิตเข้าทำงาน.....	45

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ.....	
	หลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี....	20
ตารางที่ 2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการ.....	
	เปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ.....	
	ประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล.....	
	ธัญบุรี ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกเป็นรายข้อ.....	21
ตารางที่ 3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการ.....	
	เปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจ.....	
	ระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย.....	
	เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป.....	
	จำแนกเป็นรายข้อ.....	22
ตารางที่ 4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการ.....	
	เปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ	
	หลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	
	ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปจำแนกเป็นรายข้อ.....	23
ตารางที่ 5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการ.....	
	เปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ	
	หลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	
	ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา จำแนกเป็นรายข้อ.....	24
ตารางที่ 6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบ	
	ความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร.....	
	4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	
	ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาจำแนกเป็นรายข้อ.....	25
ตารางที่ 7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบ.....	
	เทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ.....	
	หลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	
	ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา จำแนกเป็นรายข้อ.....	26
ตารางที่ 8	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้า.....	
	ทำงาน.....	28

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบ... เทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้า.... ทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็นรายชื่อ.....	29

บทที่ 1

บทนำ

คณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นคณะที่ก่อตั้งเพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีในการสถาปนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา (ซึ่งเดิมก่อนได้รับพระราชทานชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางบริหารขณะนั้นให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ก่อตั้งมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี ในช่วงแรกเป็นช่วงที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันได้ย้ายมาสังกัดคณะกรรมการอุดมศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการจัดการเรียนการสอนที่คณะมุ่งที่จะตอบสนองนโยบายในด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก การจัดการเรียนการสอนที่คณะจึงมีลักษณะเดียวกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศและในประเทศ กล่าวคือมีการแบ่งเป็นภาควิชา และแต่ละภาควิชามีอิสระในการที่จะพัฒนาตนเองให้ทันกับความรู้เฉพาะทาง และมีการจัดตั้งความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งหวังที่จะให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะได้รับการยอมรับในระดับสากลด้วย ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจได้พัฒนามาเป็นลำดับจนเป็นคณะที่ได้รับความนิยมสูงสุด โดยที่มีจำนวนนักศึกษากว่า 4,000 คน ซึ่งมากที่สุดในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี และคณะมีโครงการที่จะเปิดสอนระดับปริญญาโทในอนาคตอันใกล้นี้ โดยที่คณะบริหารธุรกิจ ได้จัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 หลักสูตร 4 ปี และ 2 ปีต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยภาควิชาต่าง ๆ 9 ภาควิชา คือ ภาควิชาธุรกิจศึกษาและสัมพันธ ภาควิชาการบัญชี ภาควิชาการตลาด ภาควิชาการจัดการ ภาควิชาระบบสารสนเทศ ภาควิชาการเงิน ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และภาควิชาบริหารธุรกิจบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ คณะบริหารธุรกิจได้กำหนดมาตรการการดำเนินงานโดยอาศัยแนวนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และดำเนินการให้บุคลากรของคณะฯ

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากการทำธุรกิจภายในประเทศ เป็นธุรกิจระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความต้องการบุคลากรสายบริหารธุรกิจ โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางธุรกิจระหว่างประเทศ และความต้องการดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต เนื่องจากธุรกิจระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งนโยบายรัฐบาลก็ได้

สนับสนุน และให้ความสำคัญกับธุรกิจระหว่างประเทศ
 คณะบริหารธุรกิจจึงได้จัดตั้งภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศขึ้นในปี 2544
 เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มี
 แนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งหลักสูตรการบริหารธุรกิจระหว่าง
 ประเทศดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ในแขนง
 ต่างๆ ทั้งในส่วนที่เป็นธุรกิจที่ดำเนินงานภายในประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมี
 ความสามารถในการติดต่อ ประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุม การรวบรวม
 ข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามและประเมินผล ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน
 และการให้คำปรึกษาผู้บริหารระดับสูง
2. เพื่อเสริมสร้างความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆทางการบริหารธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาลักษณะนิสัย
 ในการค้นคว้าทางวิชาการ ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างเป็นระบบด้วยหลักการและ
 เหตุผล
3. พร้อมทั้งสามารถประยุกต์ความคิดริเริ่มไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็น ขั้นตอนด้วยวิธีที่มีการ
 วางแผนและการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย
 อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม
4. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาแนวความคิดทางธุรกิจในระดับสากล ที่มุ่งเน้นความถูกต้อง
 จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมุ่งมั่นต่อจรรยาบรรณ ผสมผสานกับวัฒนธรรมและ
 ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของประเทศ
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
6. เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยและพัฒนาความรู้ใหม่ๆในอนาคต

ตลอดช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ได้จัดให้มีการเรียนการสอน ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่าง
 ประเทศได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยมาโดยตลอด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้
 บัณฑิตนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการประกอบอาชีพ และเพื่อให้สอดคล้องกับ
 ความต้องการของบัณฑิตและนายจ้าง เพื่อช่วยให้การปรับปรุงหลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมาย คณะผู้วิจัย
 จึงมีความสนใจที่จะการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของบัณฑิตเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและ

ปรับปรุงหลักสูตร โดยมุ่งเน้นศึกษาบัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงาน

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการทำงานบัณฑิตภาควิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ที่จบการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานและความต้องการต่างๆของบัณฑิต เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

1. ความคาดหวังของบัณฑิตต่อการศึกษหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศสัมพันธ์กับความต้องการของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ
2. ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงานของบัณฑิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถตอบสนองความต้องการของบัณฑิตในการประกอบอาชีพและผู้ประกอบการ
2. นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
3. สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

นำข้อมูลที่ได้ไปเผยแพร่หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพิจารณาการรับสมัครบัณฑิตเข้าทำงาน

ความสำคัญของการทำวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้ามีประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ อันจะนำไปสู่การยกระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาเฉพาะบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 27 คน และ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

1. ขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ
2. กลุ่มประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน
3. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชากรในข้อ 2 จำนวน 27 คน ตัวแปรที่จะศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนในคณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ
 - 1.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศบัณฑิต (4ปี)
2. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน และ คุณลักษณะด้านการปฏิบัติงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่จบจากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นผลรวมขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนตามหัวข้อต่อไปนี้
- หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการทำงานบัณฑิต
ภาควิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ที่จบการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี จะศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับนายจ้าง
3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับองค์กร
4. ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierach)
5. ทฤษฎีการจูงใจของกลุ่มแนวคิดที่มีเหตุผล (Retional School)
6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ประภาพันท์ พลายจันทร์ (2546 : 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) ว่าเป็นสิ่งที่ เป็นนามธรรม อยู่ภายในตัวบุคคล ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่จะทราบว่า บุคคลมี ความพึงพอใจหรือไม่ สามารถที่จะสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้ทางอ้อมโดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้น ซึ่ง การแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง พงนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” หรือ “ชอบ” เช่น พึงปฏิบัติ หมายถึง ควรปฏิบัติและ พึงใจ หมายความว่า ชอบใจ ส่วนคำว่า “พอ” หมายความว่า เต็มตาม ความต้องการ เมื่อนำมารวมกันจึงมีความหมายว่า ชอบใจเต็มตามที่ใจต้องการ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของ “ความพึงพอใจ” อีกหลายความหมาย ดังนี้

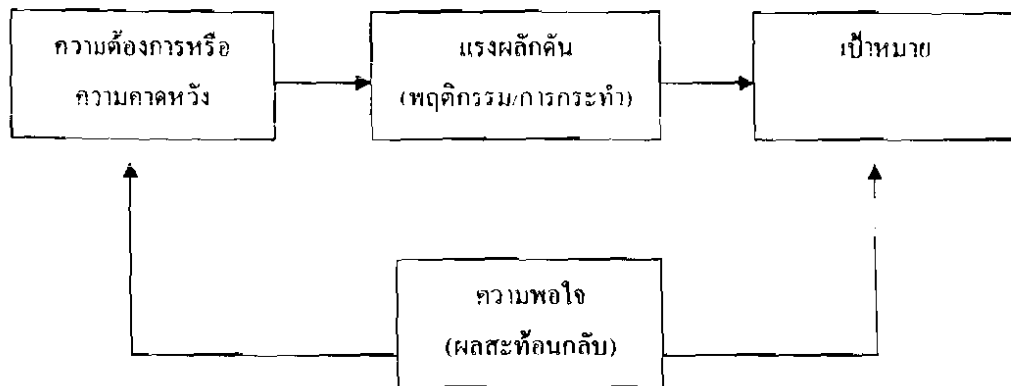
เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540 : 21) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็น ความรู้สึก (Feeling) เป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งของ วัตถุ บุคคล และเหตุการณ์ต่าง ๆ สอดคล้อง กันกับ สุทธิ ทองประดิษฐ์ (2532 : 7) ที่ได้กล่าวว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง “คุณภาพ สภาพ หรือระดับความพอใจของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่อสิ่งต่างๆและได้รับการ

ตอบสนอง” เช่นเดียวกับสงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 127) กล่าวว่า “ความพึงพอใจเป็นผลตอบสนองของความปรารถนา” กล่าวคือ เมื่อบุคคลมีความต้องการเกิดขึ้น ความต้องการนั้นจะส่งผลให้เกิดแรงขับ ซึ่งหมายถึงความต้องการนั้นเริ่มมีทิศทางและจะผลักดันให้ร่างกายมีการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น และเมื่อความต้องการนำไปสู่ความปรารถนาแล้วได้ผลตอบสนองเป็นด้านบวก บุคคลก็จะเกิดความพึงพอใจ ความหมายนี้สอดคล้องกับที่ แสวง รัตนามงคลมาศ (2537 : 4 อ้างถึงใน พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2537 : 149-150) ได้ให้นิยามไว้ว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง “ปฏิกิริยา ด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า ที่แสดงออก ผลออกมาในลักษณะเป็นด้านบวกหรือด้านลบ หรือด้านลบหรือไม่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า นั้น” ซึ่งตามความหมายนี้ สอดคล้องกันกับประภาพันธ์ พลายจันทร์ (2546 : 12) ที่ได้นิยามความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง “ความรู้สึกในทางบวก หรือความรู้สึกที่ดีของบุคคล จากสิ่งเร้าที่มากระตุ้น ทั้งจากคน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ สภาพการณ์ต่างๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการและคาดหวัง”

ส่วนนักวิชาการและนักจิตวิทยาชาวต่างประเทศก็ได้ให้นิยามของความพึงพอใจไปในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

มอร์ส (Morse, 1953 : 27) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง “ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้” โดยความตึงเครียดนี้จะก่อให้เกิดความไม่พอใจ ซึ่งความเครียดนี้เป็นผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องแต่เมื่อใดที่ความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งความหมายดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ มัลลินส์ (Mullins, 1985 : 280) ที่ได้ให้ความหมายว่า “ความพึงพอใจ” เป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ ด้าน เป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เกิดจากมนุษย์มีแรงผลักดันบางประการในตัวบุคคล ซึ่งเกิดจากการที่ตนเองพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายบางอย่างเพื่อที่จะสนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังที่มีอยู่ และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้วจะเกิดความพอใจเป็นผลสะท้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นเป็นกระบวนการหมุนเวียนต่อไปอีก

ดั่งภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 การเกิดความพึงพอใจของบุคคล

ที่มา : Mullins, Luaries J. Management and Organization Behavior. London. Pitman Company.
1985 : p.230

ส่วนเดวิส (Davis, 1967 : 61) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือ "ความพยายามที่จะลดหรือขจัดความเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ" เช่นเดียวกับวรูม (Vroom, 1964 : 99) ที่ได้กล่าวว่า "ทัศนนะ" และ "ความพึงพอใจ" ในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติในด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจในสิ่งนั้น สอดคล้องกับวอลแมน (Wolman, 1973 : 334) ที่กล่าวว่า "ความพึงพอใจ" หมายถึง "ความรู้สึกมีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ตามความต้องการหรือแรงจูงใจ"

สรุปได้ว่า "ความพึงพอใจ" หมายถึง ปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่แสดงผลออกมาในลักษณะผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมินที่เกิดขึ้นในบุคคล ซึ่งบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินที่จะออกมาในลักษณะเป็นด้านบวกหรือด้านดี

1.1 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

จากความหมายที่ เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก (Feeling) เป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งของ วัตถุ บุคคล และเหตุการณ์ต่าง ๆ องค์ประกอบของความพึงพอใจ จึงมีลักษณะเช่นเดียวกับองค์ประกอบของทัศนคติซึ่งกวิล-ทาราโกจน์ (2532 : 47-48) และมานพ สวามีชัย (2542 : 175) ได้จำแนกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1.1.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ (Cognitive Component) การที่บุคคลจะมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดนั้น บุคคลจำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร มีประโยชน์หรือโทษเพียงใด โดยปริมาณของการรู้ต่อสิ่งใดแล้วจึงเกิดความพึงพอใจแต่ละบุคคลจะไม่เหมือนกัน

1.1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึก (Affective Component) เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดมาแล้วและความรู้นั้นมีมากพอที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ บุคคลก็จะเกิดความรู้สึก (Affective) ชอบหรือพึงพอใจในสิ่งนั้น แต่ถ้ารู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี บุคคลก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พึงพอใจ

1.1.3 องค์ประกอบทางการกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจะเกิดตามมา บุคคลก็พร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป เช่น ถ้าเป็นความพึงพอใจก็จะแสวงหา ถ้าเป็นสิ่งที่ไม่พึงพอใจก็จะหลีกเลี่ยง

1.2 การวัดความพึงพอใจ

เนื่องจากความพึงพอใจ เป็นสิ่งที่เป็นามธรรม เป็นทัศนะของบุคคลไม่ใช่ปริมาณทางกายภาพ เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก ฯลฯ จึงไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยวิธีการทางอ้อม (Indirect Measurement) จากองค์ประกอบ 3 ประการดังกล่าวมาแล้ว ถวิล - ธาราโกชน ได้กล่าวว่า การวัดทัศนคติหรือความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจวัดได้จากองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง หรืออาจวัดทั้งสามองค์ประกอบไปพร้อมกันก็ได้ โดยการวัดจะออกมาในลักษณะของ “ทิศทาง (Direction)” และ “ปริมาณ (Magnitude)” ดังนี้

ทิศทาง มี 2 ทิศทาง คือทางบวกหรือทางลบ ทางบวกหมายถึง การประเมินค่าของความรู้ การรู้สึก และการกระทำในทางที่ดี ชอบ พอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมิน การรู้ การรู้สึก และการกระทำไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ ไม่พอใจ

ปริมาณ เป็นความเข้มข้นหรือรุนแรงของความพึงพอใจที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ความเข้มข้นมีเกิดขึ้นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

นอกจาก 2 ลักษณะที่กล่าวมาแล้ว ยังมีลักษณะอื่น ๆ อีก เช่น ความเด่นชัด (Salient) ความซับซ้อน (Complexity) ความรู้สึก (Consciousness) ความเป็นศูนย์กลาง (Centrality) ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ยังไม่มีผู้นิยมนสร้างเครื่องมือวัด

จากที่กล่าวมา การวัดความพึงพอใจจะออกมาในลักษณะของทิศทางและปริมาณ
วิธีการวัด มีหลายวิธี ดังนี้

1.2.1 วิธีการสังเกต (Observation) เป็นวิธีที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและ
จดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เป็นวิธีการที่เก่าแก่แต่ยังมีใช้อยู่ในปัจจุบันอย่าง
แพร่หลาย

1.2.2 วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาออกไปสอบถามบุคคลนั้น
ด้วยปาก โดยจะต้องมีการจัดเตรียมแผนการล่วงหน้า มีสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเอง ผู้ถูกสัมภาษณ์
ไม่เคร่งเครียด

1.2.3 วิธีใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีที่นิยมใช้เมื่อผู้ศึกษาไม่สามารถ
ติดต่อกับผู้ที่ศึกษาได้โดยตรง แบบสอบถามนั้นมีข้อคำอธิบายไว้เรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคน
ตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน เป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุด เพราะสามารถที่จะถามได้หลาย ๆ ด้านตาม
ความต้องการของผู้ที่จะศึกษา และยังเป็นการประหยัดเวลา เพราะสามารถส่งไปหาผู้ที่ศึกษาได้
หลาย ๆ คนในเวลาเดียวกัน แบบสอบถามที่นิยมใช้กันมากมีดังนี้

1) มาตรฐานวัดทัศนคติแบบเทอร์สโตน (Therstone) การสร้างมาตรวัดแบบ
เทอร์สโตน เริ่มจากการเขียนข้อความจำนวนมา ก ๆ (อาจมากกว่า 100 ข้อความ) ที่แสดงถึง
ทัศนคติของบุคคลที่ต้องการวัดที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ จากนั้นให้ผู้ตัดสินหลาย ๆ คน แยกข้อความ
เหล่านี้ออกเป็นกอง ๆ และจัดลำดับตามความเข้มข้น ตามความคิดเห็นของตน และคัดเลือก
ข้อความเหลือประมาณ 20-45 ข้อความ ที่มีระดับความเข้มข้นสูงสุดไปหาคำสุดท้าย

2) มาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) เรนซิส ลิเคิร์ต (Rensis
Likert) เป็นผู้คิดขึ้น ภายหลังจากมาตรฐานวัดทัศนคติแบบเทอร์สโตน (มานพ สวามีชัย 2542 :
181) และเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถสร้างได้ไม่ยาก และยังมีความเที่ยงตรง
เท่ากันหรือสูงกว่ามาตรฐานแบบเทอร์สโตน มาตรวัดชนิดนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึง
ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ คือ เห็นด้วย
อย่างยิ่ง (Strongly agree) เห็นด้วย (agree) ไม่แน่ใจ (Undecided) ไม่เห็นด้วย (Disagree) และ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree)

3) มาตรฐานวัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) หรือที่รู้จักกันในชื่อมาตรฐาน
ประมาณค่า มาตรวัดอันดับคุณภาพ มีความคล้ายคลึงกับมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต ที่ให้
ผู้ตอบแสดงความรู้สึกของตนเองต่อสิ่งเร้าออกมา แต่แทนที่จะให้ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็

ให้แสดงถึงความรู้สึก เป็นการบอกคุณลักษณะของสิ่งเรานั้น โดยใช้ข้อความที่แสดงถึงคุณลักษณะเหล่านั้น ซึ่งจะนำมาหาค่าการประเมินคุณค่าของสิ่งเร้าได้สามความเห็นของผู้ตอบ

4) Semantic Differential คิดค้นโดย ออสกู๊ด (Charles E. Osgood) เป็นมาตราส่วนในการวัดทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งเร้าใด ๆ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบจากความรู้สึกของตนในแนวที่กำหนดระหว่างค่าคุณศัพท์หรือข้อความ 2 ข้อความ ที่มีความหมายตรงกันข้าม ซึ่งมีค่าระดับคะแนนอยู่ระหว่างกลาง (ปกติเรียงอยู่ระหว่าง 1-7) เช่น ดี.....ชั่ว, ร้ายแรง.....ไม่ร้ายแรง, ช้า.....เร็ว ฯลฯ

1.2.4 วิธีการสะท้อนให้เห็นภาพ (Projective Technique) เป็นการวัดทัศนคติโดยทางอ้อม เนื่องจากการวัดทัศนคตินั้น ถ้าผู้ศึกษาถามผู้ที่จะศึกษาโดยตรงว่ามีเจตนาต้องการที่จะทราบเรื่องอะไร อาจได้ข้อมูลที่ไม่ตรงตามความจริงของทัศนคติของเขา เนื่องจากเรื่องที่ศึกษาอาจมีส่วนที่ทำให้ผู้ศึกษาเสียหยาบ หรือผู้ที่ถูกศึกษาอาจแสวงงตอบ ให้สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม แบ่งออกได้เป็น 3 วิธี คือ

- 1) วิธีการต่อความให้สมบูรณ์ (Sentence completion)
- 2) วิธีโยงความสัมพันธ์ของคำ (Word association)
- 3) วิธีสร้างความคิด (Construction)

1.2.5 วิธีการวัดแบบไม่วุ่นวาย (Unobtrusive Measures) วิธีการวัดที่ตั้งกล่าวมาแล้วผู้ถูกศึกษาจะรู้ตัวว่าถูกวัด ซึ่งบางครั้งอาจเกิดการเสแสร้ง อาจทำให้ข้อมูลบิดเบือนไปจากความจริง แต่วิธีการนี้เป็นวิธีการศึกษาที่ผู้ถูกวัดไม่รู้ตัว ผู้ศึกษาไม่มีการพบหน้ากันบางครั้งผู้ศึกษาเองก็ไม่ได้รู้ว่าคนที่ตนเองศึกษาคือใคร เช่น การบันทึกร่องรอย การสังเกตสิ่งสุ่มร่อน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การวัดทัศนคติ และความพึงพอใจนั้น สามารถกระทำได้หลายวิธี การที่จะเลือกใช้วิธีใด ขึ้นอยู่กับการออกแบบของผู้ที่จะศึกษา โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ประกอบ เช่น ประเภทของบุคคลที่จะถูกศึกษา จำนวนของบุคคลที่จะถูกศึกษา เวลาที่ใช้ในการศึกษางบประมาณในการดำเนินการ เหล่านี้เป็นต้น

2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับนายจ้าง (Employer)

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (2545) ได้กล่าวไว้ว่า “นายจ้าง” หมายถึง ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ หรือยอมให้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากบุคคลอื่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจ

กระทำแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การ ประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการ ผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ ให้ถือว่าผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างของ ลูกจ้างดังกล่าวด้วย ซึ่งที่กล่าวมาแล้วมีความหมายเช่นเดียวกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง แรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งวิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ (2544 : 2) ได้รวบรวมและเรียบเรียงไว้ว่า “มาตรา 5” ในพระราชบัญญัตินี้ “นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่าย ค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึง (1) ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการแทนนายจ้าง (2) ในกรณีที่ นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย (3) ในกรณีที่ผู้ประกอบ กิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการ ทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วน หนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการให้ ถือว่าผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างของลูกจ้างดังกล่าวด้วย

สรุปได้ว่า นายจ้างหรือผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่าย ค่าจ้างให้ หรือยอมให้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากบุคคลอื่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายให้ทำการแทนนายจ้างรวมทั้งกรณีที่เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนบุคคลด้วย

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับองค์การ

3.1 โครงสร้างองค์การ (Organization Structure)

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2542 : 156-157) กล่าวว่า โครงสร้างองค์การ เปรียบเหมือน โครงกระดูกของสัตว์ที่มีกระดูกที่ช่วยพยุงและรักษาร่างกายให้อยู่ในรูปร่างที่ เหมาะสม มีการทำงานและการประสานงานของส่วนประกอบต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการแรงงานจึงพิจารณาจัดโครงสร้างองค์การ 3 ลักษณะดังนี้

3.1.1 องค์การตามแนวดิ่ง (Vertical-Organization) เป็นโครงสร้างองค์การที่ มีการแบ่งหน่วยงานตามหน้าที่ ทุกหน่วยปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย สายกา บังคับบัญชา

4. ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierach)

มาสโลว์ (Malow . 1975 : 392) เน้นว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะบรรลุถึงขีดสูงสุดของศักยภาพ (Potential) ความต้องการสูงสุดนั้น มาสโลว์ เรียกว่า ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization)

สำหรับรายละเอียดลำดับความต้องการ 5 ชั้น มีดังนี้คือ

1. ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) เช่น อาหาร การพักผ่อน การรักษา สภาวะสมดุลภายในร่างกาย (Homeostasis)
2. ความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัย ความมั่นคง สวัสดิการ การคุ้มครอง การช่วยเหลือจากผู้อื่น (Safety Needs)
3. ความต้องการเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ การเข้าหมู่การเข้าพวก ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน (Belongingness Needs)
4. ความต้องการเกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียง การยกย่องนับถือและการยอมรับจากสังคม (Esteem Needs)
5. ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self ActualiZation) ซึ่งสำคัญต่อตนเอง ประพฤติปฏิบัติในแนวทางที่เหมาะสมกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความสามารถของตน

การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจมากน้อยยังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง และหน่วยงานก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลเกิดความพอใจได้ และเมื่อมนุษย์ถูกกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจ มนุษย์ก็จะแสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความต้องการในความพึงพอใจนั้น และจะทำให้เกิดพฤติกรรมประสบความสำเร็จได้ในงานหรือบรรลุความสำเร็จตามที่เขาต้องการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำได้ในงานหรือบรรลุความสำเร็จตามที่เขาต้องการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่ส่งผลให้พฤติกรรมเป็นไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ดังเช่นแนวคิด ทฤษฎีการจูงใจของแอคเคอร์เฟอร์ เขาได้เสนอทฤษฎี ERG โดยอาศัยพื้นฐานมาจากแนวคิดทฤษฎีของมาสโลว์ และแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2536 : 139-140) ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการการดำรงชีวิต (existence needs)หรือ E ความต้องการในกลุ่มนี้จะเกี่ยวข้องกับความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ซึ่งเทียบได้กับความต้องการทางร่างกายและความต้องการปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์
2. ความต้องการสัมพันธ์ (relatedness needs) หรือ R เป็นความต้องการทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และคนที่ต้องการจะ

มีความสัมพันธ์ด้วย ความต้องการกลุ่มนี้เทียบได้กับความต้องการสังคมและความต้องการยอมรับนับถือตามทฤษฎีของมาสโลว์

3. ความต้องการเจริญก้าวหน้า (growth needs) หรือ G เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพสูงสุดแห่งตนและตรงกับความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงตามทฤษฎีของมาสโลว์

5. ทฤษฎีการจูงใจของกลุ่มแนวคิดที่มีเหตุผล (Rational School) Victor H. Vroom จุดพลุหมินพานิช และคณะ (2542 : 74-77) Vroom ได้พัฒนาทฤษฎี Expectancy ของเขาให้มีลักษณะทั่วไป (General) มากกว่าลักษณะเฉพาะเจาะจง เนื้อหาของทฤษฎีนี้กล่าวถึง บุคคลจะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น การไปทำงาน กับไปทำงาน กับการไม่ไปทำงาน และเลือกทางเลือกทางหนึ่ง ซึ่งเขาเชื่อว่าจะนำไปสู่ผลตอบแทน หรือรางวัลที่เขาต้องการมากที่สุด เช่น ถ้าเขาเชื่อว่า การไม่ไปทำงานหรือการอยู่บ้าน จะนำไปสู่สิ่งที่ดีมากกว่าการไปทำงาน พวกเขาจะเลือกโดยการไม่ไปทำงานคือการอยู่บ้าน จะนำไปสู่สิ่งที่ดีมากกว่าการไปทำงาน พวกเขาจะเลือกทางเลือกโดยการไม่ไปทำงานคืออยู่บ้าน เพราะเขาคิดว่าการเลือกทางเลือกนี้ จะนำไปสู่ผลตอบแทน หรือได้รับผลตอบแทนที่เขาต้องการมากกว่าการไปทำงาน ทฤษฎีนี้ทำนายว่า บุคคลแต่ละคนจะเลือกทางเลือกที่ผลตอบแทนที่สูงที่สุด

มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายองค์ประกอบในการวิเคราะห์ตามทฤษฎีนี้ องค์ประกอบประการแรก การคาดหวังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือก องค์ประกอบที่สองคือว่า ทฤษฎีนี้รวมเอาปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัยเข้าไว้ด้วยกัน ปัจจัยแรกคือ ความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้น กับปัจจัยที่สองคือคุณค่า (หรือความพึงพอใจตามที่คาดหวังไว้) ของผลตอบแทนนั้น ปัจจัยสองปัจจัยดังกล่าว มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า การคาดหวัง และความพึงพอใจหรือความชอบ

การคาดหวัง หมายถึง การคาดหวังหรือการคาดคะเนถึงโอกาสที่บุคคลนั้นจะได้รับผลตอบแทนตามมา ที่เขาหวังไว้ ที่เขาคัดสินใจเลือก ทางที่จะปฏิบัติงานอย่างใดอย่างใดค่าการคาดหวังหรือการคาดคะเน จะอยู่ในระหว่าง 0-1 ถ้าค่าของการคาดหวังมีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่า เขาไม่มีความเชื่อเลยว่าเขาปฏิบัติตามที่เลือกไว้แล้วเขาจะได้รับผลตอบแทนที่เขาหวังไว้ตามทางที่เลือกไว้แล้วเขาจะได้รับผลตอบแทนตามที่เขาต้องการหรือปรารถนามากที่สุด

ความพึงพอใจหรือความชอบตามที่คาดหวังไว้ (Valence) หมายถึง ความพึงพอใจหรือความชอบของบุคคลในแต่ละคน ใจเรื่องผลตอบแทนประเภทใดประเภทหนึ่ง ความพึงพอใจหรือความชอบอาจมีได้ทั้งค่าลบและค่าบวก สำหรับค่าลบเช่น กลัวถูกยิง การมีข้อขัดแย้งกับผู้ร่วมงาน

และค่าบวก เช่น การคิดว่าจะได้รับการส่งเสริมให้มีการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ถ้าบุคคลหนึ่ง ไม่มี ความพึงพอใจหรือความชอบเลย ก็จะมีค่าเท่ากับ 0

นอกจากนี้ปัจจัยที่สำคัญทั้งสองตัวดังกล่าวแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญอีกเช่น ผลตอบแทนหรือรางวัล และสื่อกลางหรือเครื่องมือ (Instrumentality) ต่าง ๆ อีกด้วย ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการ และเหตุผลของนักศึกษา ทั้งนี้รวมไปถึงการมีแรงจูงใจด้วย ความหมายของความพึงพอใจ และทฤษฎีต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของความพึงพอใจ

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 143) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงาน ในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน

กฤษมา ลมเชย (2537 : 21) ได้อธิบายว่า ความพึงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ดีตามภาระหน้าที่

บุญช่วยเจริญธรรม (2538 : 62) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบของบุคคล แต่ละคนในเรื่องผลตอบแทนประเภทใดประเภทหนึ่ง

ก๊อต (Good. 1973 : 384) อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับของ ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องานของเขา

แอนดิว (Andrew J. Dubrim. 1984 :142) อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สถานะของ ความพอใจ ในขณะที่การจูงใจ และยังรวมถึงการใช้ความพยายามที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมายด้วย

จากความหมายความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ คือ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ๆ ที่บุคคลมีให้กับบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ และทำให้บุคคลเกิดความสุขเมื่อได้รับ ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนมุ่งหวัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สุวรรณีย์ วงศ์วัฒนา (2544 : 243-244) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษา โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนใน โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนใน โปรแกรมวิชานิติศาสตร์โดย ภาพรวมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแล้วแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่ เห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือด้านผู้สอน

และกระบวนการเรียนการสอนและด้านการประเมินผลการเรียนการสอนเท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านห้องเรียนและอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดค่าสุด ซึ่งเห็นด้วย สอดคล้องกันอยู่ในระดับปานกลาง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เรย์ (Ray, 1987 : 24-A อ้างอิงจากกุสุมา ลมเชย. 2537 : 59) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยของใจ ของครูโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในเมืองหลวงพบว่า การประสบความสำเร็จในงานการ ได้รับการยอมรับนักเรียน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นกับกลุ่มเพื่อน ผู้ปกครองมีผลทางบวกกับ แรงจูงใจ เงินเดือน ความมั่นคงในงานเป็นทั้งทางบวกและทางลบ แรงจูงใจขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ภายในแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ลักษณะของงาน

จากความหมายของความพึงพอใจ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ หอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ และความพึงพอใจ ของบุคคลยังทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวนทั้งสิ้น 27 คน และ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

2. กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวนทั้งสิ้น 27 คน และ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน แบ่ง ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนจากเอกสารและตำราต่าง ๆ
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. นำข้อมูลที่ได้นำทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาประชุมกันในกลุ่มของคณะนักวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อเสนอแนะแก้ไขสำนวนภาษาเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. รับสมัครนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม

2. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในการขอเข้าเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม

3. คณะผู้วิจัยและนักศึกษา ได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามตามสถานที่ทำงานของบัณฑิต โดยได้รับแบบสอบถามคืนรวมทั้งสิ้น 25 ชุด

การจัดกระทำข้อมูล

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วหาว่าคะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้ ตามแนวคิดของทีเคอร์ท (Best and Kahn, 1993 : 246-250) ดังนี้

1	หมายถึง	ความพึงพอใจ	น้อยสุด
2	หมายถึง	ความพึงพอใจ	น้อย
3	หมายถึง	ความพึงพอใจ	ปานกลาง
4	หมายถึง	ความพึงพอใจ	มาก
5	หมายถึง	ความพึงพอใจ	มากที่สุด—

2. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คือ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีสูตร ดังนี้

1.1 สูตรคะแนนเฉลี่ย เพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536 : 59) : ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าการกระจายของคะแนน ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536 : 64) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เลือกตอบคำถามนั้น} \times 100}{\text{จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}$$

3. การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มในแต่ละคณะวิชาใช้ F-test แบบ one-way analysis of variance ดีวัน สายยศและอังคณา สายยศ (2536 : 95) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_A}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F-distribution
	MS_A	แทน	ค่าเฉลี่ยแปรปรวน (mean square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวน (mean square) ภายในกลุ่ม

พบว่า ค่าของ F มีนัยสำคัญทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างคู่โดยใช้วิธี การของ LSD

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ
หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	4	16
หญิง	21	84
2. อายุ		
22 ปี	2	8
23 ปี	21	84
24 ปี	1	4
30 ปี	1	4

จากตารางที่ 1 บัณฑิตชายที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16 และบัณฑิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นเท่ากับ 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 84 และมีอายุส่วนใหญ่ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 84

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
ผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	4.44	1.88	มาก	-1.24
2. มีความสามารถในการสอน	4.22	1.21	มาก	-1.86
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม	4.13	.84	มาก	-1.32
4. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่	4.12	.64	มาก	1.74
5. มีความรักและเข้าใจนักศึกษา	3.35	1.71	มาก	-1.29
6. มีความตรงต่อเวลา	3.19	.82	มาก	1.28
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา	4.12	.97	มาก	3.72
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	3.74	1.25	มาก	-1.11
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี	3.82	1.10	มาก	.00
โดยเฉลี่ยรวม	3.86	1.21	มาก	.00

จากตารางที่ 2 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.44) ในด้านความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอนของอาจารย์ผู้สอน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
เนื้อหาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. มีความซ้ำซ้อน	3.38	.87	มาก	-2.31
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3.21	1.11	มาก	1.11
3. มีประโยชน์	4.15	1.17	มาก	.00
4. มีความครบถ้วนและครอบคลุม	4.28	.97	มาก	.00
5. มีความทันสมัย	4.23	.47	มาก	.00
6. มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา	3.87	1.11	มาก	.00
โดยเฉลี่ยรวม	3.97	.98	มาก	.00

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.28) ในด้าน มีความครบถ้วนและครอบคลุม รองลงมาคือความทันสมัยของเนื้อหาบทเรียน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปจำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
วิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.85	.89	มาก	1.22
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	3.99	.78	มาก	1.31
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	4.12	1.14	มาก	.00
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.58	1.10	มาก	1.11
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน นักศึกษาและอาจารย์	4.21	1.11	มาก	-1.09
6. ใช้สื่อประกอบการสอน	4.33	1.32	มาก	.00
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียน	3.96	.98	มาก	.00
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.69	1.10		
โดยเฉลี่ยรวม	3.66	1.03	มาก	.00

จากตารางที่ 4 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.58) ในด้านมีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รองลงมาคือ การใช้สื่อประกอบการสอน และการเปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน นักศึกษาและอาจารย์ ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
ผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	3.89	.97	มาก	.88
2. มีความสามารถในการสอน	3.89	1.22	มาก	-1.25
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม	4.12	1.11	มาก	1.00
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา	4.00	1.02		.00
5. มีความรักและเข้าใจนักศึกษา	4.01	1.33		.00
6. มีความตรงต่อเวลา	3.91	1.14		1.11
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา	3.44	.91	มาก	.00
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	4.18	.87		1.25
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี	3.74	.77		-1.10
โดยเฉลี่ยรวม	3.97	1.04	มาก	.00

จากตารางที่ 5 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.12) ด้านมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา มีความรักและเข้าใจนักศึกษา

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาจำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
เนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. มีความซ้ำซ้อน	3.86	1.12	มาก	-1.20
2. มีความเป็นไปได้อันจะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3.98	1.21	มาก	-1.03
3. มีประโยชน์	4.20	1.23	มาก	-1.00
4. มีความครบถ้วนและครอบคลุม	3.02	1.11	มาก	.00
5. มีความทันสมัย	4.40	1.24	มาก	-.89
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา	4.01	1.04	มาก	-1.05
โดยเฉลี่ยรวม	3.66	1.18	มาก	.00

จากตารางที่ 6 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามเนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.40) ด้านความทันสมัยของเนื้อหาในบทเรียน มีประโยชน์ มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา มีความเป็นไปได้อันจะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	
วิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	4.56	1.24	มาก	-0.77
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	3.49	1.24	มาก	1.12
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริม นักศึกษาที่เรียนดี	4.01	1.25	มาก	1.00
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.84	.87	มาก	.78
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน นักศึกษาและอาจารย์	4.20	1.11	มาก	1.23
6. ใช้สื่อประกอบการสอน	4.10	1.21	มาก	1.07
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียน	4.21	.78	มาก	1.09
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.00	1.24	มาก	1.17
9. เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว	4.11	1.25	มาก	1.06
10. นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้	4.22	1.20	มาก	1.47
11. ประยุกต์ความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้	4.30	1.17	มาก	1.24
12. มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	4.26	.89	มาก	-1.70
13. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็น ระบบ	4.15	.87	มาก	1.58
14. นำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้กับงาน	4.17	1.47	มาก	1.23
15 โดยเฉลี่ยรวม	4.08	1.05	มาก	.00

จาก ตารางที่ 7 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามวิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก (4.56) ด้านเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ประยุกต์ความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้ เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว

ข้อเสนอแนะของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศหลักสูตร 4 ปีคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.อยากให้มีการพัฒนาศูนย์สำหรับส่งเสริมการเรียนรู้ (IT) ที่มีประสิทธิภาพกว่านี้และดูแลระบบอย่างค่องเนื่องเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาได้ โดยไม่มีปัญหาติดขัดเมื่อใช้คอมพิวเตอร์ และอยากให้มีส่วนมากขึ้นเพื่อที่จะให้นักศึกษาสามารถขอคำปรึกษาออกชั้นเรียนได้สะดวกยิ่งขึ้น เพราะส่วนมากผู้สอนมักมีตารางในการสอนค่อนข้างตึงตื่อเนื่องมีเวลาสำหรับเข้าพบน้อย

2.ควรมีการพานักศึกษาไปทัศนศึกษา ดูงานนอกสถานที่ เพื่อให้นักศึกษาได้สัมผัสกับการทำงานจริง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานจริงในอนาคต

3.ควรเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกทักษะด้านการพูด เขียน อ่าน ให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดแรงงาน เดี่ยวนี้ภาษาอังกฤษสำคัญมาก วิชาภาษาอังกฤษที่ง่ายเกินไป ง่ายกว่าตอนเรียนมัธยมปลาย(สำหรับเด็กที่เรียนในกรุงเทพฯ) ซึ่งไม่ช่วยส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา เท่าไร ยังไงขอให้ทางอาจารย์ช่วยกรุณาปรับปรุงหลักสูตรด้วยคะ จะเป็นประโยชน์ต่อน้องๆรุ่นต่อไปมากคะ

4.น่าจะนำนักศึกษาไปดูสถานที่ปฏิบัติงานจริงๆบ้าง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจในงานที่ทำจริง เพื่อให้นักศึกษามีเวลาเตรียมตัวในตอนที่เริ่มงานใหม่ (ขอขอบคุณอาจารย์ทุกคนมากครับ)

ตารางที่ 8. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
☆ ชาย	5	20
☆ หญิง	20	80
2. ตำแหน่งงาน		
☆ ผู้จัดการฝ่าย	10	40
☆ หัวหน้างาน	15	60
☆ ผู้อำนวยการ	-	-
☆ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	-	-
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
☆ น้อยกว่า 5 ปี	5	20
☆ 5 - 10 ปี	-	-
☆ 11 - 15 ปี	10	40
☆ 16 - 20 ปี	10	40
☆ 21 - 25 ปี		
☆ มากกว่า 25 ปี		
4. สถานที่ทำงาน		
☆ เอกชน (บริษัท, ห้างร้าน)	25	100
☆ สถาบันการศึกษาภาครัฐ		
☆ สถาบันการศึกษาภาคเอกชน		
☆ หน่วยงานราชการ		
☆ รัฐวิสาหกิจ		

จากตารางที่ 8 แสดงว่าประเภทของหน่วยงานที่ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานอยู่ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงาน เอกชน ร้อยละ 100 บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 57.9)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับความคิดเห็น	
ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน				
1. มีความรู้พื้นฐานตามสาขาวิชาชีพเพียงพอ	4.56	1.21	มาก	-1.24
2. สามารถเรียนรู้วิชาการใหม่ ๆ ในการทำงานได้ดี	4.86	.87	มาก	1.56
3. เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว	4.78	1.11	มาก	-1.32
4. นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้	4.89	.98	มาก	-1.28
5. ประยุกต์ความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้	4.29	1.21	มาก	1.12
6. มีความคิดริเริ่ม พัฒนาระบบการทำงานอยู่เสมอ	4.31	1.02	มาก	1.14
7. มีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ	4.55	1.14	มาก	1.29
8. มีความสามารถในการซ่อมบำรุงเครื่องมือ	4.38	1.15	มาก	.89
9. เลือกใช้เครื่องมือได้เหมาะสมกับงาน	4.75	1.13	มาก	.78
10. เลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงาน	3.95	1.14	มาก	.96
11. ปฏิบัติงาน โดยมีวัสดุสูญเสียน้อยที่สุด	4.15	1.15	มาก	1.02
12. ผลงานที่ได้มีความถูกต้อง แม่นยำ ตามเกณฑ์	4.38	1.13	มาก	1.45
13. ใช้เวลาในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	1.14	มาก	.78
14. มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	4.35	1.14	มาก	.89
15. มีความสามารถจัดระบบงานและควบคุมงาน	4.18	1.28	มาก	.74
16. มีความสามารถในการบริหารงานบุคคล	4.29	1.19	มาก	.00
17. มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ	4.26	1.08	มาก	.96
โดยเฉลี่ยรวม	4.28	1.11	มาก	.89

ตารางที่ 9 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและค่าแสดงการเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อ
คุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

รายการ	ค่าสถิติ			t
	x	SD	ระดับความคิดเห็น	
ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน				
18. มีภาวะความเป็นผู้นำที่ดี	4.21	1.88	มาก	1.24
19. มีทักษะในการสื่อสาร(การพูดการเขียน การแสดงออก)	4.42	1.17	มาก	1.60
20. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.27	.78	มาก	1.04
21. มีทักษะในการทำงานเป็นทีม	4.44	1.98	มาก	1.18
22. สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงาน	4.13	1.10	มาก	1.84
23. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ฯลฯ)	4.04	1.41	มาก	.98
24. มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์	4.11	1.12	มาก	.00
25. ความตรงต่อเวลา	4.25	1.23	มาก	.00
26. แต่งกายถูกต้อง เหมาะสมตามแบบของหน่วยงาน	4.15	1.21	มาก	1.04
27. บุคลิกภาพและการวางตัวเหมาะสมกับตำแหน่งงาน	4.23	1.17	มาก	.54
28. เคารพกฎ เกณฑ์ กติกา ของหน่วยงาน	4.21	1.19	มาก	.47
29. เป็นผู้มีระเบียบวินัย	4.25	1.11	มาก	.17
30. มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน	3.01	1.13	มาก	.00
31. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.08	1.14	มาก	.00
32. มีความขยัน อดทน และมุ่งมั่นเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง	3.95	1.24	มาก	1.14
33. มีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน	3.98	1.25	มาก	1.25
34. มีน้ำใจและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	4.56	1.74	มาก	1.06
35. มีความเสียสละเพื่อหน่วยงาน	4.22	1.69	มาก	1.87
36. การควบคุมอารมณ์และตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผล	3.02	1.13	มาก	1.59
37. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ	4.12	1.07	มาก	1.24
38. มีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อเพื่อนร่วมงานและทุกคน	4.25	1.09	มาก	1.07
โดยเฉลี่ยรวม	3.97	1.09	มาก	

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะบัณฑิตด้านนำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้โดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก(4.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบัณฑิตมีความรู้พื้นฐานตามสาขาวิชาชีพเพียงพอในการปฏิบัติงาน สามารถเรียนรู้วิชาการใหม่ ๆ ในการทำงานได้ดี เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้ เลือกใช้เครื่องมือได้เหมาะสมกับงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานคือ คุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การ เลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงาน มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน มีความขยัน-อดทน และมุ่งมั่นเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง มีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน และการควบคุมอารมณ์และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานคือ คุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน พบว่าต้องการบัณฑิตที่มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ) มีการตัดสินใจแก้ปัญหา มีการควบคุมอารมณ์ และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล การติดตามผลการปฏิบัติงาน ผลงานที่ได้มีความถูกต้องแม่นยำตามเกณฑ์

ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน

- 1.ควรเน้นด้านภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้เท่าที่ได้ทำงานมาหรือประสานงานมาหลายรุ่น ภาษาอังกฤษจะไม่ดี
- 2.ในบางเรื่องกล้าตัดสินใจและมีความเชื่อมั่นมากเกินไป ซึ่งอาจทำให้งานเสียหายได้ เพราะต้องใช้ประสบการณ์ประกอบในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ
- 3.ควรสอนด้านจิตวิทยาสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ขอบมีปัญหามากๆว่า ควรจะอย่างไรเท่าที่เห็นเด็กรุ่นหลังๆจะเชื่อมั่นในตัวเองมาก ดังนั้นถ้าทำงานกับคนเก่าที่ทำงานในบริษัทมานาน บัณฑิตก็จะอธิบายแบบตรงๆซื่อๆ ตามที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง-ผลก็คือจะถูกพนักงานเก่าว่าแรงๆ ในที่สุดเด็กใหม่ก็จะเกิดความเบื่อและลาออกในที่สุด ซึ่งปัญหานี้จะพบมากที่สุดในปัจจุบัน เพราะเด็กใหม่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับพนักงานเก่าได้ ดังนั้นจึงควรสอนด้านจิตวิทยามากๆ

- 4.ควรเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนให้มากขึ้น รวมทั้งทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ นอกจากโปรแกรมพื้นฐานทั่วไป จะทำให้เป็นจุดเด่นของนักศึกษาที่จบจากสถาบันแห่งนี้ค่ะ
 - 5.ต้องการผู้ที่สามารถควบคุมบุคลากรได้และมีเหตุผลต่อผู้ร่วมงานด้วยกัน ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้า
 - 6.มหาวิทยาลัยควรฝึกอบรมให้บัณฑิตมีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ การร่วมมือทางสังคม บุคลิกภาพ มารยาท และการวางตัวในองค์กร อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองของบัณฑิต ซึ่งมีความสำคัญค่อนข้างมากต่อการบรรลุผลสำเร็จของงาน เพราะถ้าพึ่งความรู้ความฉลาด สถิติปัญญาเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่สามารถสร้างความสุขในงานให้กับบัณฑิตได้
-

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคลผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย บัณฑิตจำนวน 27 คน และผู้ประกอบการ
ในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานจำนวน 27 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่คณะกรรมการวิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นจำนวน
4 ฉบับคือแบบสอบถามสำหรับ บัณฑิต และผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้า
ทำงาน

แต่ละฉบับเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ได้แก่ ปรชญา
การศึกษา ความมุ่งหมายของหลักสูตร- โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล
ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
การบริหารหลักสูตร ด้านผลผลิต ได้แก่ ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา คุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา และความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาต่อหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น บัณฑิต และผู้ประกอบการ
ในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน เพื่อประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC for Window version 7.0 หา
ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการ
ทดสอบที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาชีพศึกษาทั่วไปว่ามีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด คือ ด้านวิธีสอนของผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอน

บัณฑิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้านคือ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีสอนของผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน มีเพียง 2 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอนและเนื้อหา มีประโยชน์ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับน้อยมี 6 ข้อคือ เนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขามีความซ้ำซ้อน วิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น และการฝึกงานมีความเหมาะสม

ด้านผลผลิต

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามสภาพที่เป็นจริงโดยเฉลี่ยรวมในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น 5 ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางคือ มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ) มีการตัดสินใจแก้ปัญหา มีการควบคุมอารมณ์และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล การติดตามผลการปฏิบัติงาน ผลงานที่ได้มีความถูกต้องแม่นยำตามเกณฑ์

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามสภาพที่ต้องการโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานพบว่าต้องการบัณฑิตที่มีการตัดสินใจแก้ปัญหา การติดตามผลการปฏิบัติงาน การสร้างผลงานใหม่โดยใช้ความรู้ที่เรียนมา และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ต้องการนั้นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติงานตามสภาพที่ต้องการในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตด้านบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อเดียวที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ การมีระเบียบวินัย

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตด้านบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติงานตามสภาพที่ต้องการสูงสุดคือ การมีระเบียบวินัย รองลงมาคือความซื่อสัตย์ ความเสียสละ คือ มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ) มีการตัดสินใจแก้ปัญหา มีการควบคุมอารมณ์และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล การติดตามผลการปฏิบัติงาน ผลงานที่ได้มีความถูกต้องแม่นยำตามเกณฑ์

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านสังคมตามสภาพที่เป็นจริงโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อเดียวเท่านั้นที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางคือ มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านสังคมตามสภาพที่ต้องการโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ ความเชื่อมั่นในตนเอง

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ตามสภาพที่เป็นจริงโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความร่าเริงแจ่มใส

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ตามสภาพที่ต้องการ โดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ตามสภาพที่ต้องการพบว่าผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต้องการบัณฑิตที่มีความโอบอ้อมอารีมากที่สุด รองลงมาคือ การควบคุมอารมณ์ ความละเอียดอ่อน เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานต้องการบัณฑิตที่มีความร่าเริงแจ่มใสในระดับที่น้อยกว่าสภาพที่เป็นจริง

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านสุขภาพและการแต่งกายตามสภาพที่เป็นจริง โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบัณฑิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านสุขภาพและการแต่งกายตามสภาพที่ต้องการ โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน

บัณฑิตมีความเห็นว่าความรู้ที่ได้รับ การนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ความรู้ที่ได้รับใช้เป็นส่วนพื้นฐานในการศึกษาคือ การค้นคว้าด้วยตนเอง และความรู้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มวิชาพบว่าทุกกลุ่มวิชาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อเช่นกัน

บัณฑิตมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจต่อหลักสูตร โดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในข้อมีความภาคภูมิใจสูงที่สุดรองลงมาคือ หลักสูตรทำให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานปรับตัวในการปฏิบัติงานได้ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข มีความมั่นใจในการทำงาน และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของบัณฑิตต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศสัมพันธ์กับความต้องการของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศพบว่า ความคาดหวังของบัณฑิตต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศสัมพันธ์กับความต้องการของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย ด้วยนัยสำคัญ 0.05

ในการพิจารณาความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงานของบัณฑิต พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงานของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กันมาก ด้วยนัยสำคัญ 0.05

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 (ปวส. 2527) ประเภทวิชาเกษตรกรรม คหกรรม ช่างอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจและศิลปหัตถกรรม. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2529.
- เกษกานดา สุภาพจน์. การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา-การเลขานุการ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2529. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- งามจิตร จารุพันธ์. แนวโน้มหลักสูตรและการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- จิรศักดิ์ สุรังคพิพรรธน์. การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ค.ค. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จิราพร ธวัชวิเชียร. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร баอศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เจนจิรา เจนนาวิน. การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย พุทธศักราช 2527. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ชวลิต สีน่างสาสน์. การประเมินการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ ระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ชูจิตร รินทะวงศ์. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พุทธศักราช 2534 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- ทนาศักดิ์ วันชัย. การประเมินผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตคณะเกษตรศาสตร์บางพระ รุ่นปีการศึกษา 2524-2526. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : คณะเกษตรศาสตร์บางพระ, 2528.
- . สมรรถภาพของบัณฑิตคณะเกษตรศาสตร์บางพระ ที่มีต่อตลาดวิชาชีพ. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : คณะเกษตรศาสตร์บางพระ, 2533.

- ธวัชชัย เทียนประทีป. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศิลป
หัตถกรรม ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2530. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- চারী বারীসঙ্গীদ. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทเกษตรกรรม พ.ศ. 2521 ของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- บุญเรือง สมประจบ. การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกหัตถกรรม สาขางาน
เฉพาะเครื่องไม้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- พิศวง เทียมคลี. การประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พุทธศักราช
2530 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 538.
- ศุภวรรณ สอนหิรัญ. แนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอน สำหรับปรินูญาวิทยาศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในสหวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 531.
- สมสมร เทพนาโสมนัสส์. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรม
ศาสตร์ทั่วไป พุทธศักราช 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ก.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. คณะศึกษาศาสตร์. รายงานการวิจัยการประเมินหลักสูตรสาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ ของคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2534.
- ศุมล ฤชุพันธุ์ และ อนุรักษ์ นวพรไพศาล. การประเมินหลักสูตรระดับปรินูญาตรี คณะบริหาร
ธุรกิจ ภาควิชาการจัดการ สาขาวิชาภาษาธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2536. กรุงเทพฯ : วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2540.
- สุวรรณี่ มงคลรุ่งเรือง. การประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2533
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ . มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- อรุณ วิวัฒน์ประที. การประเมินหลักสูตรวิชาเอกดนตรีศึกษา ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ก.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

- อังจิมา สวัสดิ์ชีวิน. การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์และการละครระดับ
อนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อังฉรา ผ่องพิทยา. การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป (หลัง
อนุปริญญา) วิทยาลัยครูเทพสตรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อาภากร บุญสม. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2530. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของบัณฑิตภาควิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ
หลักสูตร 4 ปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจ
ในการเรียน การสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามความรู้สึกของท่าน

คำชี้แจง

1	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ใน	ระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ใน	ระดับน้อย
3	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ใน	ระดับปานกลาง
4	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ใน	ระดับมาก
5	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ใน	ระดับมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	องค์ประกอบของความพึงพอใจที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
(0)	ท่านพึงพอใจในการเรียน						
(00)	ท่านพึงพอใจในการเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้						

จากตัวอย่าง ข้อที่ (0) แสดงว่าท่านมีความพึงพอใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก
ข้อที่ (00) แสดงว่าท่านมีความพึงพอใจที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่ใน
ระดับปานกลาง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อมูลที่เป็นจริง
ของท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. เงินเดือน.....บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดประเมินการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ของแต่ละกลุ่มวิชาต่อไปนี้ โดยกา
เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านโดยภาพรวม

2.1 กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (เช่น สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ฯลฯ)

รายการ	ผลการประเมิน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน				
2. มีความสามารถในการสอน				
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม				
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา				
5. มีความรักและเข้าใจนักศึกษา				
6. มีความตรงต่อเวลา				
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา				
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา				
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี				
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
เนื้อหาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. มีความซ้ำซ้อน				
2. มีความเป็นไปได้อาจจะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
3. มีประโยชน์				
4. มีความครบถ้วนและครอบคลุม				
5. มีความทันสมัย				
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา				
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
วิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน				

รายการ	ผลการประเมิน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
การสอน				
วิธีการของผู้สอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป				
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน				
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริม นักศึกษาที่เรียนดี				
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม				
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน นักศึกษาและอาจารย์				
6. ใช้สื่อประกอบการสอน				
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียน				
8. ใช้วิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหา				
9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2.2 กลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา

รายการ	ผลการประเมิน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน				
2. มีความสามารถในการสอน				
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม				
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา				
5. มีความรักและเข้าใจนักศึกษา				
6. มีความตรงต่อเวลา				
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา				
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา				
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี				

10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
รายการ	ผลการประเมิน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
เนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. มีความเข้าใจ				
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
3. มีประโยชน์				
4. มีความครบถ้วนและครอบคลุม				
5. มีความทันสมัย				
6. มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา				
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
วิธีสอนของผู้สอนในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขา				
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน				
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน				
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี				
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม				
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์				
6. ใช้สื่อประกอบการสอน				
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียน				
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา				
9. เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว				
10. นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้				
11. ประยุกต์ความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้				
12. มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ				
13. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ				
14. นำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้กับงาน				

15. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
-----------------------	--	--	--	--

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ (โปรดแสดงความคิดเห็น)

.....

.....

.....

..

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี

แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง
ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่มีผลใด ๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ตอบ ขอความกรุณาให้ข้อมูลตามความเป็นจริงเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป ท่านเป็นผู้ช่วยเหลือทางการศึกษาแก่สถานศึกษาและนักศึกษารุ่นต่อไป (ข้อมูลนี้ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยในทุกกรณี)

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ทศนคติความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนายจ้าง

3. ผู้รับการประเมิน.....วุฒิการศึกษา.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ตำแหน่งงาน

1. ผู้จัดการฝ่าย..... 2. หัวหน้างาน.....

3. ผู้อำนวยการ 4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

5. หัวหน้าคณะวิชา 6. หัวหน้าแผนกวิชา

7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

1. น้อยกว่า 5 ปี 2. 5 – 10 ปี

3. 11 – 15 ปี 4. 16 – 20 ปี

5. 21 – 25 ปี 6. มากกว่า 25 ปี

5. สถานที่ทำงาน

- 1. เอกชน (บริษัท, ห้างหุ้นส่วนจำกัด, ห้างร้าน)
- 2. สถาบันการศึกษาภาครัฐ
- 3. สถาบันการศึกษาภาคเอกชน
- 4. หน่วยงานราชการ
- 5. รัฐวิสาหกิจ
- 6. อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ทศนคติความพึงพอใจของนายจ้าง ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งการประเมินออกเป็น 5 ระดับ ความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

โปรดกาเครื่องหมาย / ทับตัวเลขท้ายรายการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. มีความรู้พื้นฐานตามสาขาวิชาชีพเพียงพอ					
2. สามารถเรียนรู้วิชาการใหม่ ๆ ในการทำงานได้ดี					
3. เรียนรู้วิธีการทำงานในหน่วยงานได้รวดเร็ว					
4. นำความรู้ตามหลักวิชามาใช้แก้ไขปัญหาในงานได้					
5. ประยุกต์ความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้					
6. มีความคิดริเริ่ม พัฒนาระบบการทำงานอยู่เสมอ					
7. มีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ					
8. มีความสามารถในการซ่อมบำรุงเครื่องมือ					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
9. เลือกใช้เครื่องมือได้เหมาะสมกับงาน					
10. เลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงาน					
11. ปฏิบัติงานโดยมีวัสดุสูญเสียน้อยที่สุด					
12. ผลงานที่ได้มีความถูกต้อง แม่นยำ ความเกณฑ์					
13. ใช้เวลาในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
14. มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ					
15. มีความสามารถจัดระบบงานและควบคุมงาน					
16. มีความสามารถในการบริหารงานบุคคล					
17. มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ					
18. มีภาวะความเป็นผู้นำที่ดี					
19. มีทักษะในการสื่อสาร (การพูด การเขียน การแสดงออก)					
20. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ					
21. มีทักษะในการทำงานเป็นทีม					
22. สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงาน					
23. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ)					
24. มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์					
25. ความตรงต่อเวลา					
26. แต่งกายถูกต้อง เหมาะสมตามแบบของหน่วยงาน					
27. บุคลิกภาพและการวางตัวเหมาะสมกับตำแหน่งงาน					
28. เคารพกฎ เกณฑ์ กติกา ของหน่วยงาน					
29. เป็นผู้มีระเบียบวินัย					
30. มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน					
31. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
32. มีความขยัน อดทน และมุ่งมั่นเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง					
33. มีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน					
34. มีน้ำใจและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4	3	2	1
35. มีความเสียสละเพื่อหน่วยงาน				
36. การควบคุมอารมณ์ และตัดสินใจปัญหาโดยใช้หลักเหตุผล				
37. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ				
38. มีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อเพื่อนร่วมงานและทุกคน				

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนายจ้าง (โปรดแสดงความคิดเห็น)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี